

EL TIBET A LES FOTOS

—Per què són tan dolents els films francesos?—ha preguntat la «vedette» alemanya Dita Parlo, que ha estat darrerament a París. Hom li ha respost: —Senyoreta, els films francesos no són dolents perquè són francesos, ni són francesos perquè són dolents. Són dolents perquè són dolents, ver-ho aquí. Però fins hi ha films francesos que ni tan sols són dolents, i films dolents que ni tan sols són francesos.

PUBLICITAT
Passatge de Gràcia, 57
Telèfon núm. 79681
SESSIÓ CONTINUA
de 3 a 8 i de 10 a 12

Localitat única, seient 1 pesseta
Hotelleria, Reportatges i Documentals "FOX"

Entre els films francesos que són dolents perquè són dolents, hem vist darrerament una mena de cosa que es diu, en castellà, «La dama azul», i que presenta el cas d'un home que vol que la dona l'estimi per ell mateix i no pels seus diners.

Silenciàriem la immoralitat del tema si no fos que no hem trobat en aquesta pel·lícula cap altra cosa que ens cridés l'atenció. Per a parlar-ne bé, s'entén.

Entre els films francesos que ni tan sols són dolents, hi podem posar el vedette que han donat al Coliseum amb el títol de «Una hermanita deliciosa». No és pas que, cinematogràficament, la cosa tingui interès ni que l'embolic sigui massa original, però la interpretació, encara que molt teatral, és excel·lent.

El públic hi passa una bona estona, i això també agrada de tant en tant.

Tots els dies al Saló Catalunya
AMOR PELIGROSO
Warner Baxter
Miriam Jordan
FOX

«El petit Cèsar», que per una d'aquelles coses que passen en aquesta vida, s'ha estrenat a Barcelona amb el nom d'«El hampa dorada», és, encara, una història de gangsters. Val a dir que és una de les primeres i millors pel·lícules d'aquest gènere, però dona la casualitat que ha arribat a Barcelona amb un retard considerable, i potser és per això que no ha repetit entre nosaltres l'èxit extraordinari que va tenir a París i a Londres, on la gran crítica va tractar-la amb tots els honors.

Edward G. Robinson
«El petit Cèsar» està inspirat en els començaments de la vida d'Al Capone, però com que la pel·lícula bé s'ha acabat i Al Capone encara és viu, i la moral cinematogràfica i fins la que no ho és vol que els bandits fineixin malament, resulta que el petit Cèsar acaba pobre i mort per la policia—que no sabem quin de les dues coses és pitjor.
Bromes a part, podem afirmar que es tracta d'un film ple d'interès i resolt amb molta traça. Per al nostre gust és, junt amb «Els carrers de la ciutat» i «O. K. América», el millor dintre el gènere gangster.
A remarcar l'esplèndid treball de l'actor Edward G. Robinson, que fa un Al Capone impressionant.
Mireu si hi ha d'èsser bo aquest film, que té la virtut de fer ca-

llar el públic del galliner del Capitol, el qual, com vostès hauran notat, és el públic més escandalós i més ximple de Barcelona.

ACTUALIDADES

Rbla. Catalunya, 37 - Telèfon 11701

- Tots els dilluns, canvi de programa
- GAUMONT SUPER NEWS**
Un passeig pel món.
- CANAL DE CASTILLA**
Documental en espanyol.
- FRANCE ACTUALITES**
16 reportatges d'actualitat, entre els quals destaca el bon humor de França.
- CIUDAD UNIVERSITARIA**
Reportatge d'aquesta formidable manifestació del geni espanyol explicada en el mateix idioma.
- ECLAIR JOURNAL**
Votge del president Alcalá Zamora en el creuer Jaume I a Santander.
- VISIONES CINEMATICAS**
Programa de rigorosa exclusivitat en aquest saló
- NOTICIA ESPECIAL**
Proclamació de Miss Europa a Madrid en el concurs de bel·leses.

Continu de les 3 de la tarda a la 1 de la matinada
Localitat única: UNA pesseta
Aparells WESTERN - ELECTRIC

A M. Dreyfus no el volen deixar tranquil. No té prou pena d'èsser una cita perpetua i diària del senyor Marius Aguilar, que ara els alemanys han fet un film del seu procés. L'han passat—el film, no el senyor Dreyfus, ni el senyor Aguilar—al cinema Fantasio. Té un valor documental i està fet amb una traça innegable. Allí es veu Clemenceau quan era un liberalot i innombrables militars que fan el ridícul. Es veu també un Emile Zola, tan pesat com les seves novel·les.

I es veu també que és un film fet abans que Hitler pugés al poder.

Clive Brook i Peggy Shannon protagonistes de la pel·lícula Paramount «Labios sellados» que es projecta amb gran èxit al Coliseum

¡Tot! Barcelona ho comenta i discuteix!
L'èxit és i seguirà essent rotund
Deixi qualsevol cosa i compleixi amb el seu deure d'home i de ciutadà. Vegi

LOS AVERIADOS
¡Es la veritat! ¡Tota la veritat! ¡Res més que la veritat! sobre les tràgiques conseqüències dels meus veners. Vegi-la i ens agrairà la lliçó

Per a homes solament
Tots els dies, tarda de 4 a 6 i de 6 a 8
Nit de 10 a 12

PREUS POPULARS
GRAN TEATRE ESPANYOL

El roig i el blanc

La Secció femenina del Bloc Obrer i Camperol ha tramés una enèrgica protesta a M. Maurice de Waleffe pel fet d'haver estat elegida «Miss Europa» una senyoreta russa blanca. Les protestants diuen que si, no és possible trobar una miss Rússia autèntica entre les senyorettes russes roges, aquesta sigui elegida entre les dones dels diversos països simpatitzants amb els Soviets. Afegeixen que entre aquestes darreres hi ha veritables bel·leses, perfectes de cara i de cos, o sinó—afegeixen—que ho preguntin a llurs camarades masculins. I acaben dient: «Obrers, afilieu-vos al B. O. C., etc., etc.»
Francament, trobem que el mitjà de propaganda és massa soviètic.

El que queda del «Comité de los Cinco»

I UN BE!... EL BE...RNAT METGE

El mestre Morera, com el seu cognom indica, eria cuca de seda.

Els propietaris diuen que si els rabassaires no els hi donen la part enviarien el nen Utrillo als nostres camps.

En Paquet Madrid ja hi és.

En Ramon Vilaró prepara la festa de l'ombrella del poeta.

En Tomàs i en Gasch han posat una acadèmia de fandango.

El mestre Pahissa aprèn de tocar el piano.

En Brenat i Duran li han plagiat el rellotge.

Sembla que el pintor Colom és ben català.

En Francesc Trabatà escriu un horari novellat per a la «Companya del Nord».

D. Raymond d'Abadal farà de vedette de la revista de Masnou.

El poeta Salvador Perarnau escriu una «Oda als mitjons Molfort's».

En Nicolau Maria Rubió ha caçat un «constipat crònic i saharià».

L'Angel Samblancat diu que és laic, però que les «emisses» li fan perdre l'«oremus».

A Romea es cansen de guanyar diners.

En Montero ha entrat al «Liceu» pagant.

En Grau-Sala ja dibuixa com un homenet.

En Marius Aguilar, recentment condecorat amb la Legió d'Honor per la República Francesa, ha signat un contracte amb una important fabrica parisenca de perfums, segons el qual vindrà obligat a declarar que el seu famós bigoti només se'l perfuma amb «Sourire du matin».

Manuel Brunet ha donat una conferència sobre les darreres novetats en els programes polítics de la Lliga.
Entre altres coses, el conferenciant ha deixat entreveure que l'obstrucció es portarà molt.
En Meleior Font sembla que ha cobrat 5.000 pessetes d'una famosa editorial, la qual li encarregà un llibre de versos sobre el tema, sempre d'un insoportat atractiu, de la primavera.
Males llengües asseguren que el finíssim poeta Meleior Font va proposar importants rebuixes a la casa editora si l'autoritzava a enllestir tres llibres més, els quals, naturalment, parlarien de les altres estacions: «Nord», «M. Z. A.» i «Ferrocarrils de Catalunya».

Nicolau Maria Rubió anuncia la publicació d'un tractat sobre negocis verges il·lustrat amb fotos del famós caçador de lleons, en Joan Botey.
Sembla que un dels negocis que, segons en Rubió, ofereixen un marge més enlluernador és el de muntar, amb tota esplendidesa de detalls i organització, una terrassa ambientant, a semblança de la del «Colón», damunt les sorres insulses i pelades del Sahara.
Francesc Cambó ha escrit per aquest llibre un pròleg que n'hi ha per a sucari-hi pa.

Ha guanyat la «Flor natural» dels Jocs Florals de Viladrau, el conegut poeta Sebastià Sánchez-Juan.

Impresos comercials de tota mena

Existència per a la venda en BASARS i PAPERERIES de talonaris d'Inquilinat
Rebutis
Lliurament
Comanda
Factures
Botiguers
Rifa, etc.

ARQUES SOLER
INCOMBUSTIBLES E IMPERFORABLES AMB EL SOPLET
ALDANA 315 BARCELONA T^{el} 31853
MADRID (CABALLERO DE GRACIA 719 T^{el} 16119)

Milions de persones a tot el món, deuen la felicitat a l'Aixarop del Professor Ernest PAGLIANO de Nàpols (Calata S. Marco, 4)

el més antic a la vegada que el més modern per la seva eficàcia insuperable, de tots els depuratius de la sang.

Imprescindible en l'edat crítica de la dona.
LÍQUID POLS COMPRIMITS
Agents per a Espanya: J. URIACH & C^{ia}, S. A. Bruc, 49 - Barcelona

MOLT

No sabem si el «Judas Iscariot», del novell autor Nicolau Maria Rubió i Tuduri, agrada o deixarà d'agradar. El que podem assegurar és que la seva estrena, que coincideix amb el benefici d'en Pius Daví, ha despertat un gran interès. De tal manera, que a hores d'ara gairebé tot el teatre ja està venut.

Val a dir, però, que sols els elements francs de servei de la família Tuduri ja ocupen, per llur compte, una quarta part del pati de butaques i la meitat de les llotges del primer pis.
Tractant-se, com es tracta, d'una producció Tuduri, ens estranyaria que amb aquest «Judas» es perdessin diners...

TEATRE CATALA ROMAN
Avui, nit, solemnitat teatral!
Vetllada en honor del primer actor
PIUS - DAVÍ
amb l'estrena
JUDAS D'ISCARIOT
obra en tres actes de
NICOLAU RUBIÓ TUDURI
COMPANIA VILA-DAVI

De vegades, el senyor Benavente rep la visita d'un empresari.
—Senyor Benavente, jo necessitaria una obra de vostè.
—Per a quan la vol?—li respon el celebrat autor.
—Com més aviat, millor—li fa l'empresari.
—¿Vol, doncs, esperar-se uns moments?
L'empresari seua a una butaca i fulleja una revista gràfica. El senyor Benavente se'n va a escriure. Al cap de dos minuts, encara no, ja té l'obra feta i la dona a l'empresari.
—Tingui, si es servit. Sempre a les seves ordres.
Al cap d'uns dies, s'estrena una comèdia de Benavente, que pot dir-se «La moral del divorci», i al cap d'uns mesos ens la fan al Poliorama.

TEATRE POLIORAMA
Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10773
AVUI NIT: L'èxit de J. Benavente
La moral del divorci
Dimarts i dijous
LA MORAL DEL DIVORCIO
Dimarts nit: ESTRENA de la comèdia en vers de Federico Garcia Lorca
Bodas de Sangre
Dijous nit: **BODAS DE SANGRE**
MOLT AVIAT
Teatre infantil: PINOCHO EN EL PAIS DE LOS JUGUETES
Companya de comèdies
Josefina Diaz de Artigas i Manuel Collado

Hi ha títols de comèdia perillosos per a l'autor. Per exemple, aquest de «Tres cadenas perpetuas» que el senyor Felipe Sassone ha donat a una obra seva que en aquests dies fan al teatre Barcelona. Tothom que la va a veure, a la sortida està d'acord en aplicar a l'autor la condemna que resa el títol.
Realment, la senyora Raquel Meller té uns lligams sentimentals molt forts amb la nostra ciutat. Primerament, cantà al Fantasio, anunciant tres únics recitals. Després, s'acomiadà solennement de Barcelona, amb tres úniques funcions al Nou. Ara, torna a acomiadar-se des de l'escenari del Novetats.
No es molesti tant, senyora Meller: per nosaltres, podria ben bé haver-se acomiadat a la francesa.
Però el record d'acomiadament de la senyora Meller el disputa «El Transatlàntic Williams», el qual no s'acaba d'acomiadar mai i va de l'un teatre a l'altre.
Un amic nostre ha dit:
—Això no és un transatlàntic; és més aviat un vaixell de cabotatge.
Al Novetats han plegat i han embarcat la revista «Jazz-Band» cap a Madrid. Ho trobem molt just. Un dia o altre havíem de venjar-nos dels madrilenys, que sempre ens invadeixen d'espectacles tronats. Ara comencen les tornes.

Tots els càlids del país estaven desesperats perquè corregués la veu que en la companyia de revistes del Romea madrileny que debutarà al Tivoli, no hi venia la «vedette»

Margarida Carvajal. Sortosament, era una falsa alarma. La senyora Carvajal havia estat víctima d'un error de comptabilitat de l'empleat del Jurat Mixt d'Espectacles que té cura del registre del Retir obrer obligatori.
Com també ha estat degut a un error d'aquest empleat el fet que continuïn treballant la mitja dotzena de segones tipples del Còmic que fan companyia a la senyora Blanquita Suárez en les seves evolucions dalt del pont.
A la gent de teatre els roda el cap davant de les subvencions quantioses que l'Estat ha concedit a la parella Xirgu-Borràs, per tal que facin obres clàssiques al teatre grec de Mèrida. I pensar que la parella Aurea-Carrión treballaren al teatre grec de Montjuïc perdent-hi diners! Allò que diuen: «Ningú no és profeta, etc.»

Ha sortit la convocatòria del «Premi Ignasi Iglésies», destinada a la millor obra teatral. Els senyors Alfons Roure i Gastó Mantua, només de veure la convocatòria, ja s'han enemistat, puix els dos es consideren si mateixos guanyadors indiscutibles del premi.

Prudenci Bertrana ha publicat a La Veu un article titulat «El calvari de l'escriptor». En el darrer paràgraf diu:
«Els que prematurament han renunciat a combatre, se situen al camí de les ambuàncies i es dediquen a escopir damunt dels ferits i dels cadàvers. Altres no poden cridar l'atenció altrament que apedregant amb tronxos i immundícies als que es destaquen de la multitud. La feina és molt senzilla de fer, però bé que no gaire noble. Darrerament, aquesta feina ha estat retribuïda. Es negocia amb la sàtira convertida en vengança personal, com amb el pebre vermell o amb l'àcid clorhídric.»

Com que ens agraden les coses clares, fem present als nostres lectors que amb aquesta prosa versallesca, d'una intenció un xic confosa, el senyor Bertrana vol dir que els d'EL BE NEGRE som una colla de poques-vergonyes, perquè vàrem escriure que la seva comèdia «Comiat de Teresa» era una barba.

Casino Sant Sebastià
CADA DIA
DON PARKER
presenta els
10 CRAZY BOYS
als tes, concerts i sortida de teatres
EXIT FORMIDABLE

I el trist del cas és que teníem tota la raó.
«El carro de l'alegria», malgrat ésser tant dolent, no ha tingut èxit.
¿Serà que el públic se'n malvesa?
Herniats CASA TORRENT
Unió, 13-Barcelona

HOLLYWOOD BAR - DANCING
GRAN NOU DE LA RAMBLA, 105
TELEFON NUMERO 17033
Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)
Colossal èxit de la DEMON'S JAZZ
ORQUESTRA COMPLETA
Grans atraccions a la pista

recorden sempre que els millors aparells del món per a curar les vostres hernies són els de la CASA TORRENT sense frates ni fivats, no molesten ni fan embolm, amollent-se com un guant. No comprin cap aparell sense abans visitar-nos.
CONSULTES GRATIS

Josep Guardia i Rosiñol
AGENT DE NEGOCIS
DIPUTACIÓ, 297, 1er
Telèfon 12110
BARCELONA
Cobrament de crèdits sense despeses per als clients

Els Irustas volen viatjar

Tornen a cantar tangos els coneguts (i tan coneguts!) cavallers senyors Irusta, Fugazot i Demare. Són molts els qui s'han estranyat d'aquesta reaparició; entre els estranyats nosaltres; que hem acudit a entrevistar el trio famós.

Confidencialment, el senyor Demare ens ha dit:
—Amigos, ¿qué le diré! Queremos amontonar la plata para realizar la mayor ilusión de nuestras vidas: visitar la Argentina. Andamos con locos deseos de conocer aquel país.
Compadits de la tragèdia d'aquests argentins que no han estat mai a l'Argentina, ha anat d'un pèl que no obrissim una subscripció per a costejar-los el viatge. Si ploren gaire més per Barcelona, potser ens decidirem a fer-ho.

Records de l'Exposició

Hi havia qui, durant l'Exposició, regalava a la seva amiga una ombrella amb vistes del «certamen», d'altres que li feien obsequi d'un cantir, o d'un macoder, o d'una collareta.
Tot això no és res. Ara un regidor ha fet l'obsequi que més pot recordar l'Exposició a una senyora: ha regalat a la seva amigueta els mobles de l'amigueta del Comissari regi de l'Exposició, el Sr. Foronda. Sembla que el viatge del famós ex-marquèès, amb tot i el que s'ha dit, no obeïa a altra cosa que a aquesta simple transacció sentimental.

Per encàrrecs de publicitat a **BL. BE NEGRE**, adreçar-se a: Aribau, 139 - Telèfon 76307.

ESTRENYENT LLAÇOS Catalans a Euzkadi

El dia 25 dels corrents, sortiren en direcció a Bascònia una comissió de nacionalistes catalans, els quals foren invitats amb caràcter d'observadors. La comissió estava integrada pel senyor Martí Rossell i Vilari, director de la Col·lecció Zoològica, el qual feu el viatge acompanyat d'un llop (el senyor Roig), i pels senyors Joan Batista i Roca, que representava les dones de «Palestra», el geògraf senyor Pau Vila i el senyor Josep Carbonell, ocellista sobrant de les darreres festes de commemoració de la Renaixença.

Els alludits senyors, una vegada tornats de llur viatge al país base, han elevat a la Generalitat de Catalunya la següent memòria, fruit de les seves observacions:

«De bones a primeres, hem observat que és molt més agradable viatjar si hom ho fa de gorra.» L'observació ens sembla elemental. No per ésser-ho, havíem d'oblidar-nos de fer-la constar.

Després, hem observat que Bilbao és molt lluny. Aquí, el senyor Pau Vila presenta un vot particular, dient que ell ja ho sabia. Però, els altres membres de la Comissió declaren que mai no hi havien pensat.

Una altra observació és la de la impossibilitat d'aprendre un idioma en vuit dies. Les lliçons d'euzkar que havia pres durant una setmana el senyor Roig i Llop no li serviren ni per donar el bon dia en l'idioma vernacle d'allà dalt. Temem, si el senyor Roig no s'haurà equivocat d'idioma i en lloc del base haurà estudiant el ture. El senyor Carbonell ha observat, molt justament, que és una llàstima que els bascos no parlin algun idioma ocellista, puix all, en aquest cas, no els hauria entès perfectament.

L'altra observació conseqüent és molt dolorosa. Per a entendre'ns amb els nacionalistes bascos, hem hagut de parlar en espanyol. El màrtir Rossell, portat per la seva intransigència, s'ha resistit tant com ha pogut i durant els primers dies volia fer-se entendre amb signes. De tant en tant, per a demostrar

(Segueix a la pàg. 4, col. 1)